

Toleransens profitörer

Skall blott de som betalar skatt ha rösträtt, i alla fall avseende sådan beslut som omfattar insamling och förbrukning av skattemedel?

De flesta av oss skulle nog anse att demokrati innebär att varje människa med visst mått av förnuft, dvs myndig, skall ha rätt att rösta. Det var förr i tiden vi hade graderad rösträtt, inte idag.

Skall man ha rätt att påverka integrations- och flyktingpolitiken om man personligen inte berörs? Jonas Duveborn framför (Kristianstadsbladet 20 aug 2010) de sedvanligt politiskt korrekta åsikterna att Sverigedemokraterna är usla, och att invandring är förvisso problematisk, men skall lösas ty den åldrande Sverigebefolkningen behöver många flitiga arbetare. I tidningens kommentarfält, där vem som helst, dock under censur av tidningens ansvarige utgivare, framför en läsare följande:” Fascinerande att den som bor där det är 0 procent ska "läxa upp" de som bor där det är 97 procent eftersom de sistnämnda inte begriper någonting”. (Signatur 'Svensson, Svensson). Signaturen avser att Duveborn bor i Åhus, vars integrationsproblem torde vara begränsat till tyska turister i hamnen på sommaren, medan signaturen förmodligen bor i de invandrartäta områdena i centralorten Kristianstad.

Detta minner om när Friherrinnan Ramel på Övedskloster uttalade sig om den skam hon kände när Sjöbo kommun inte ville ta emot flyktingar och arrangerade en lokal folkomröstning. Själv bodde hon spatiöst i ett slott med ett antal flygelbyggnader. Man kunde tycka att hon skulle visa sin bästa generösa sida, och erbjuda plats till dessa flyktingar. Men det gjorde hon inte. De skulle antagligen hysas i centralorten Sjöbo, ditt hon möjligen vände sig för att få subventionerad vård.

Att dessa personer, själva lyckosamma i att inte behöva bära en personlig kostnad i detta samhällsliga problem, har en åsikt i sak må vara hänt. Men vilken betydelse skall vi tillmäta deras åsikt? Det finns inget så enkelt som att plädера för stora skattehöjningar, när man själv inte deltar i betalningen. Likafullt är det än enklare att plädера för stora statsutbetalningar när utbetalningen hamnar i min egen ficka. Att vara storsint och plädера för en stor invandring, när de problem som uppstår med den, inte kommer en till del, annat än via skattesedel, är både enkelt, och framför allt behagligt. Man får ha en tolerant attityd, utan att på det minsta sätt behöva betala för den.

En bonde på slätten här i Kristianstad sade en gång till mig: Det är ingen konst att skära breda bälten med andras läder.

Integrationsdebattens stora problem är att toleransens profitörer har ordet, och de som lever integrationen, invandrarna och alla de andra som lever i de områdena, de saknar det politiska kapital som behövs för att kunna göra sin röst hörd. Därför är slutsatsen när det gäller migrationsfrågan och integrationsproblematiken, då har vi inte demokrati i betydelsen att alla har en röst. Då gäller den gamla demokratin, där man fick rösträtt i förhållande till sin egendom. Men idag är rösträtten inte baserad på hektar jord, utan på möjlighet att sprida sina attityder i massmedia.

Öllsjö den 26 augusti 2010

Sven-Olof Collin